

KOTIINTULO.

(Jatkoa seitsemänneltä sivulta)

Mutta nämä unelmat murskaantuvat ja hän heräsi todellisuuteen vasta kun hänenkin täytyi seistä kiväärin suorassa, puolustamassa itseään. Usko ihmiseen löytyvään hyvään oli pettänyt ja silmiin aukeni se kullu, mikä todellisuudessa on olemassa eri yhteiskuntaluokkien välillä. Kullun vastakkaisilla puollilla olevat ihmiset ovat niin kaukana toisistaan, että he eivät enää tunne kuuluvansa edes yhteen ryhmään luomakunnassa. Taistelu näiden välillä on kehittynyt jo niin pitkälle, että intohimoisesti etsitään keinoja, millä saada toistaan enemmän tuhotuksi. Tämä ei ole enää taistelua olemassaolosta, vaan tämä on itsekästä taistelua omia veljiään vastaan.

Tällaiset ajatukset ristellivät Janneen aivoissa hänen istuessaan ranta-kivellä ja tähytellessään ulapalle. Ympärillä kaikuiivat iloiset lintujen viserrukset ja ralkas tuuli lepyhteli suloisesti puiden oksia.

Hän on kurja kapinavanki, jolta on ristetetty kaikki elinvoima ja lemmattu häpeällä. Hän on sairas ruumiin ja sielun puolesta. Kaikki on vaan kuin usvaa edessä. Nuori elämä, vasta kukoistukseensa puhkeamaisillaan oleva nuoruus on illan suussa..... yksi ainoa elämä, jonka me jokainen saamme elää, on tehty mitättömäksi..... millä, oikeudella..... Ruumis on railnas ja sielu kuin kulonpoltama. Kuka on se tuomari, joka kalkan tämän on aikaan saanut. Mistä hän on saanut valtakirjan määrätä toisen ihmisen hämään tuhottavaksi.....? Eikö ihmisen elämä olekaan toisen ihmisen sanaa arvokkaampi, joka useassa tapauksessa on satunnainen mielijohde.

Janne Salama kohosi horjahtaen seisomaan ja puristi laihat kätensä nyrkkiin. Hän tuijotti kauan snerättävään avaruuteen ja seurasi kalalokkien iloista leikkiä. Sielussa kuului. Niinkuin keväinen virta murtua jäänäk ja syöksyy hurjassa vauhdissa kohti tuntematonta päämääräänsä, murtui hänen sydämensä ympäriltä kaikki se kuno, mikä pitkien kärsimysvuosien kuluessa siihen oli kokoontunut. Hän tunsi entisen suloisuuden vapauden tunteen sielussaan ja hänen sisimmistään pulppusi rauja vapauden kaipuu. Ei oman vapauden kaipuu, ei omien kärsimysten ihmituominen, vaan koko kärsivän ihmiskunnan. Hän näki sielussaan koko kurjunden, mihin ihmiset ovat eksyneet. Sieluun syöpyneet kostontunne väisty. Hän tunsi, että ihmiskunnan onnea ei rakenneta kostamalla vihamehille. Hän oli järjestelemän uhri, joka järjestelmä estää ihmisiä lähestymästä toisiaan ja siksi on se poistettava. Yksilöt muuttuvat sen mukana. Kostamalla ei mitään hyvää aikaan saada.

Janne lähestyi vanhaa kalastajutapa, jossa hän oli syntynyt ja kasvanut. Hän hilpi ikkunan viereen ja kurkisti sisään. Siellä nukkuivat isä, äiti ja sisko. Aamuaurinko valaisi huonetta.

Hän katseli kauvan sisälle ja tuska täytti hänen sielunsa. Xkkiä alkoi hänen silmissään vierä mennyt elämä. Se oli ollut kahdenlaista. Ensiksi se, jota hän oli elänyt täällä kotona ja joka nyt väikkyi niin kiihättä mielessä, ja sitten se elämä, jota hän oli saanut elää maailmalla, mutta joka niin synkät mielustot oli mieleen jättänyt. Hän kohotti liasta ja pölystä harmaat kätensä kohti korkeutta, repaleiset nutun bihat vahtivat kynnäpäihin. "Minä palaan vanhempieni kotiin rääkyksenä sielutani ja ruumiitani, kurjuuteen poijettuna, mutta siitä huolimatta olen minä sisimmässäni säilyttänyt ihmi-

syyden. Vanhempani eivät saata minua tuntea entiseksi pojakseen, siksi paljon on minun ympärilläni kokoon-tunut sellaista, mitä ainoastaan elämä maailmalla voi antaa. Mutta minä sellitän asian oikean laidan heille." Näin puheli hän itsekseen.

Kun hän aamulla vanhempiensa ja sisarensa kanssa käveli rannalla, kertoili hän heille elämästä ja kapinasta. Hän puhui laajasti ja vanhempiin ja sisaren silmissä näkyi kyynelitä. He tulivat huomaamaan, että ei se heidän poikansa ollutkaan mikään niin suuri roisto, kuin mikä häntä kyläläiset sanoivat.

MAYNARD, MASS.

Näin juhlien edellä henee palkkalan kirjoittaa jokunen lause Toverittaren palstolle tältäkin palkkakunnalta, jos Toveritar lainaa tilaa näin ensikertalaiselle.

Palkkakuntakirjeistä päättäen, jolta odottaisi olevan Toverittareissa jokaiselta palkkakunnalta missä suomalaisia raatajasiskoja huomattamassa määrässä asustaa, kai voisi etempänä olevat otaksua, että Maynardissa niitä ei hene lainkaan, niin harvoin täältä näkee kirjoituksia Toverittaren palstalla. Tämän tehtävään me Maynardin naiset, jolle etupäässä omaan lehtemme kirjoittaminen kuului, olemme lyöneet, palkkakunnan suomalaisen naisasutukseen ja vieläpä osastoommekin nähden kokonaan laimin, niin vähä on ollut kirjoituksia. Niin vähän olemme edustaneet omaa lehteämme, että emme ole edes velvoittaneet osastoa valitsemaan Toverittarelle palkkakuntakirjeenvaihtajaa, lukuunottamatta osastomme Ihanneliittoa. Eikö toverit todella olekin tässä suhteessa asiamme jäänyt unholaan? Emmekö ole lyöneet laimin velvollisuuttamme omaa lehteämme ja samalla koko liikettämme kohtaan tällä tehtävämme alalla?

Alussa mainitsin, että kirjoitan juhlien edellä; meillä maynardilaisilla niitä kun tänä kesänä tulee olemaan entistä enemmän. Niistä nyt jo voim mainita, että kesäkuun 25—26 p. pidetään osastomme lauluseuran toimeenpanemana kesähuvilassamme Talston puistossa kaksipäiväiset Juhannusjuhlat, jossa ensimmäisenä iltana antaa lauluseuramme konsertin.

Heinäkuun 3, 4 ja 5 päivinä on palkkakunnalla Massan alueen suomalaiset alue-juhlat, joissa ulkoilma-juhlapaikkana on Talston puisto. Tämä onkin Idän suomalaisten parhain ulkoilma-juhlapaikka, ulmajärviineen, urheilukenttineen y. m. mukavuuksineen, kaikenlaisia eri toimia varten. Massan alueen aluejuhlat onkin vuosi vuodelta muodostuneet suuremmaksi edellisiin. Tänä vuonna ne todella muodostuneet suuriksi senkin tähden, että Maynard on alueen keskustassa, johon matkankin suhteen on kaikilla tilaisuus saapua. Siis on toivotavaa, että juhlamme muodostuu todella vastaamaan, ei ainoastaan sitä huvia ja nautintoa, jonka samoja tunteita omaava joukko yhdessä ololleen monituhattukuisina saapi, vaan että nämä juhlamme herättäisi niissäkin, jotka vielä vähäpätimättöminä kulkevat vastustajamme, porvariluokan mukana, näkemään asemansa, ja sen olemassaolon eroavaisuuden, joka tänä päivänä yhteiskunnassa vallitsee.

Katsellessani Toverittaren tilausluetteloa, olen huomannut, että Toverittaren tilaajat palkkakunnalla yleensä on jo vanhempaan luokkaan kuuluvia toverittaria, jolavastoin palkkakunnan nuorimmille ja yksityisille tyttö-toverittarille ei niitä tule montakaan. Kutukapas, te tyttäret, tämä on telttä suoraan sanoen vällypittämättömyyttä, joka mielestäni ei pitimmälle saisi jatkua, jos ajomme seurata aikamme ja kulken yhteisen joukkotodellisuuden mukana,

niin teidän ja meidän kaikkien on tilattava ja luettava omia lehtiämme. Meidän on syvennyttävä ottamaan enemmän tietoa itsellemme niinä hetkinä, joina palkkatyöläisinä meillä suinkin on, ja niitä ainakin alkeellisempia meille tarjoaa lehtemme Toveritar. Siis te palkkakunnan nuoremmat raatajasiskot jokainen tilaamaan, jolle vielä ei tule itsellenne lehti, ja jokainen kohdastanne syventymään enemmän asioihin ja puoluetehtäviin osasto- ja yleensä puoluetoiminnassa. Sitä vaatii nykyinen yleismaailmallinen tilanne;

siihen kutsuu eri maitten sorretun luokan vapauteen pyrkivän huuto, joka kuuluu nuorille ja vanhoille, kauniina tulevaisuuden säveleenä tänä päivänä: "Kaikki maailman työlläiset, liittykää yhteen! Tulevaisuus on meidän."

A. P.

Nimileimasimia kumista tehdään Toverissa; tilatkaa sellainen heti!

Ostettava ja Luettava Kirja

on "Yhdysvaltain valtiolliset puolueet." Se ei ole yksistään sen takia välttämätön kirja, että sen avulla voi seurata Yhdysvaltain vanhojen puolueiden kehitystä näihin päiviin saakka, vaan siksi, että varsinkin vaaliaikoina on hyvä tutustua siihen politiikkaan jota puolueet harjoittavat.

Erittäin huvittavaa on seurata eri puolueiden ohjelmien kehitystä viimeisen sadan vuoden aikana. Samalla on hyvä tietää, mitkä taloudelliset voimat puolueita synnyttävät ja mitkä taloudelliset ristiriidat niitä hajottavat. Onealin kirja antaa kaikesta tästä selvän ja oikean kuvan. Epäselvästä taloudellisten ja valtiollisten olojen sumusta alkaa joku puolue kohottaa päätään. Se esiintyy vissinä valtiollisena pelastajana, ratsastaa suurilla ohjelmilla, saa runsaasti äänestäjiä, hylkää äänestäjensä — ja kuolee nimettömänä ja maineettomana. Tai syntyy sen valtarungosta jollain toisella nimellä esiintyvä puolue, jonka vaellus on samanlainen kuin edellisenkin. Kuin valtavassa panoramassa kulkee puolueiden elämä, kukoistuskauti ja kuolema; mullistava kehitys tuotannossa pyyhkiä olemattomille perusteille rakennetun puolueen pois, ja toinen tulee ja täyttää sen paikan, yrittäen vihellellä äänestäjiä puolelleen.

Me suomalaiset usein ihmettellemme, mikä se saa amerikalaisen yleisön äänestämään näitä eri puolueita.

Saadaksensa täydellisen ja luotettavan vastauksen kysymykseen, on luettava mainitsemamme kirja.

Varsinkin olisi välttämätöntä, että jokainen tietoinen mies ja nainen tuntee eri puolueiden ohjelmien niiden perustamisesta lähtien. Siitä saakka kun puolueet rupesivat ohjelmia julkaisemaan, on ilmotettavassa kirjassa asiallinen, lyhyt selostus niistä; melkein pä vetää suuta nauruun, kun nykyisten aikojen valossa tarkastelee puolueiden ohjelmia viisikymmentä vuotta sitten.

Kirjan voi tilata suoraan Toverin kirjakaupasta, ellei satuisi olemaan asiamiehellä. Hinta \$1.25.

TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

Rahanlähettäjäille!

Kansalaisillemme maksamme dollareista Suomen Pankin virallisen myyntikurssin. Kurssin muuttuessa Suomessa se meille ilmoitetaan sähkösanomalla. Näin saatte dollareistanne

KORKEIMMAN HINNAN.

Yllämainittua tapaa seuraten me maksoimme dollarista

Smk. **22.00** | Smk. **22.20**
Kesäk. 10 p. | Kesäk. 11 p.

Lähetyskustannukset 25 senttiä postiteitse, \$3.50 sähköteitse.

Suomen Osuuskauppojen Keskuskunta r. l.

ainoa asiamiehemme Suomessa, vastaa kauttamme läheteyistä rahoista.

HELANDER & NEKTON

PRIVATE BANKERS,

Woolworth Bldg., Room 1104. 233 Broadway, New York City.